

~~15387~~

54

13

ЛОЗАРСКИ ПРЪГЛАВЪ

~~15158~~

МЕСЕЧНО
СПИСАНИЕ

REVUE

de Viticulture. Parait tous les mois
à Sofia (Bulgarie).

ОРГАНЪ

НА

СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЪ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ

Редакторъ Н. Недѣлчевъ.
доцентъ по лозарство при Университета.

Главни сътрудници на сп. „Лозарски Пръгледъ“

1. Дончо Бъчваровъ. — Главенъ Инспекторъ по Лозарството при Министерството на Землед. и Държ. Имоти — София.
2. Иванъ Добревъ. — Бившъ началникъ на Лозарската Опитна станция въ гр. Плевенъ.
3. Белчо Ив. Белчевъ. — Директоръ на Средното Земледелско Училище въ гр. Стара Загора.
4. Михаилъ Иванчевъ. — Агрономъ на Българската Земледелска Байка — София.
5. Моско Михайловъ. — Главенъ инспекторъ по Земледелието при Министерството на Землед. и Държавните Имоти — София.
6. Христо Цачевъ. — Началникъ на отдела по застраховките отъ градушка при Центр. Кооперативна Банка — София.
7. Н. Н. Христовичъ. — Специалистъ лозаръ на частна практика въ гр. Т. Пазарджикъ.
8. Василь П. Мариновъ. — Държавенъ агрономъ въ гр. Ловечъ.
9. Крумъ Тополски. — Началникъ на Лозарската Опитна Станция.
10. Илия Цоневъ. — Началникъ на Химическия Институтъ при Дирекцията на Народното Здраве — София.
11. П. Иосифовъ. — Управителъ на Лозовия разсадникъ въ гр. Дупница.
12. Н. Петковъ — агрономъ лозаръ при Министерството на Земледелието и Държавните Имоти.

Изъ „Наредби“ на Министерството на Земледелието.

№ 9112. — 22.VIII. 1921 год. — До г. г. директоритъ на държавните средни и практически земеделски училища, директоритъ на катедрите, управителите на разсадницитъ, началницитъ на районните изпитателни станции. — Като Ви препоръчва Министерството единственото въ България лозарско-винарско списание „Лозарски Пръгледъ“, органъ на Съюза на българскитъ лозари-винари, поканва Ви да абонарате повереното Ви учреждение за него, като същевременно се пръпоръчва и на ученицитъ въ земеделските училища.

Началникъ на отделението: Ив. Бързаковъ.

Реклами и обявления въ списанието се приематъ по следнитъ цени, въ прѣдплата: Цела страница — 300 лв., $\frac{1}{2}$ страница — 180 лв., $\frac{1}{4}$ страница — 100 лв. За годижни, свадбени и скръбни известия — за цѣла страница 150 лв., за $\frac{1}{2}$ — 90 и за $\frac{1}{4}$ — 60 лв. Съгласно закона за рекламнитъ тези, които пращатъ рекламнитъ, трѣбва да ги обгербуватъ съ 15 ст. гербова марка.

ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

СПИСАНИЕ НА СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЪ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ.

Годишен абонаментъ 60 лева предплатени. Обявления и реклами се приематъ по обявенитъ цени. Ръкописи не се връщатъ. Всичко, което се отнася до списанието, да се изпраща до редакцията въ София, ул. „Гурко“, 18.

Редакторъ: Н. Неделчевъ

С Ж Д Ж Р Ж А Н И Е:

1. По разрѣшение вноса на виното.
2. За подложкигъ — В. П. Мариновъ.
3. Единъ новъ опасенъ неприятель по лозата — теления червей — К. Н. Христовичъ.
4. Нашитъ лозарски центрове.
5. Въпроси и отговори.
6. Хроника.
7. Фондъ.

По разрѣшение вноса на виното

На всички вече е извѣстно, че съ министерско постановление вноса на стокитъ, които не съставляватъ необходима потребба, се разрѣши. Това съобщихме на врѣмето въ притурката на кн. 9. Съ това постановление се разрѣши и вноса на виното, което попадеше въ числото на въпроснитъ стоки.

Положението, обаче, съ разрѣшаването на вноса на виното не се измѣни, тъй като разрѣшението бѣше принципиално само, а фактически той остана забраненъ, поради вносното мито, което надминава стойността на виното у насъ.

Слуха за разрѣшаването вноса на виното съществуваше и по рано, както това отбелѣзахме въ уводната статия на кн. 8. Затова и щомъ се появи постановлението въ Държавния вѣстникъ, съ право лозаритъ въ страната се разтревожиха.

Съюза получи нѣколко телеграми, съ които лозарскитъ дружества и частни лица искаха да устроятъ събрания и да изпатратъ протести.

Постоянното присѣствие се освѣдоми веднага върху положението и отпечати притурка, която се разпрати до всички абонати. Моментата съвпадеше съ прѣдизборнитъ агитации.

Много партизани сж използвали това разрѣшение на вноса на вината за чисто партийни цѣли, като невѣрно сж тълкували постановлението и сж агитирали противъ днешното правителство. Който е слѣдилъ ежедневниците прѣзъ това врѣме, ще е чель сигурно нѣколко антрифелета, които занимаваха обществото съ този въпросъ. Моментата бѣше деликатенъ и налагаше търпение. За вносъ на вина нѣмаше никаква опасностъ, така че врѣмето позволяваше този въпросъ да се обмисли и да се иска това, което бѣше възможно да се направи.

Въпросътъ е сериозенъ и трѣбва да се обмисли добръ, като лозарскитѣ дружества взематъ съотвѣтно становище: Редовния конгресъ на съюза приближава и тамъ той ще бжде подложенъ на разискване.

Заинтересувани личности съобщаватъ въ ежедневниците невѣрни сведения, като, напр., че вносното мито на виното е намалено на 60 ст. златни съ цѣль да подбиятъ цѣнитѣ на виното въ производителнитѣ центрове. Съюза слѣди подобни съобщения и веднага ги опровергава чрѣзъ вѣстниците. Но за съжаление нѣкои вѣстници отъ ежедневната преса поохотно печататъ невѣрнитѣ извѣстия, отколкото тѣхнитѣ опровержения. Нашитѣ опровержения или не се печататъ, или се окастрятъ до такава степенъ, че ставатъ неузнаваеми,

Друго едно състояние на духоветѣ въ официалните срѣди е отъ естество да ни държи постоянно въ една атмосфера на безпокойствие и неизвѣстностъ.

Ние, заявяватъ ни официалнитѣ лица, отменихме запрѣщението вноса на стокитѣ за да ни сж развжрзани ржцетѣ при сключване търговски конвенции съ нѣкои отъ държавитѣ. Ако ни притиснатъ най-напрѣдъ ще намалимъ митото на виното за да имаме насрѣща компенсации. И по нататъкъ сжщитѣ официални лица продължаватъ. Поддържаеме, казватъ високи вносни мита на захарѣта, за да влѣзе разликата отъ цѣнитѣ въ каситѣ на захарнитѣ фабрики, поддържаеме високи мита на вълната за да влѣзатъ въ джебоветѣ на фабрикантитѣ и най-послѣ високитѣ мита на виното влизали въ джебоветѣ на кого? — на производителитѣ. Вместо да вземели тези печалби изброенитѣ категории хора, консоматоритѣ цѣли да ги икономисатъ, ако митото се намали или прѣмахне.

Това го излагаме тука за да разбератъ лозаритѣ колко е несъстоятелно сравнението, което се прави между фабрикантитѣ и производителитѣ.

Колко сж фабрикантитѣ и колко сж производителитѣ на вино, които вносното мито протезира? Производителитѣ лозари сж 250,000 домакинства, които съставляватъ $\frac{1}{4}$ отъ населението на България. Може ли да става сравнение между печалбитѣ на нѣколко капиталисти и печалбитѣ (често пжти загубитѣ) на нашия лозарь. До като се добие този продуктъ, гроздето, само лозаря знае какъвъ тежъкъ трудъ, какви разходи сж нуждни и какви рискове се понасятъ.

Това всичко изложихме за да схване нашия лозарь колко малко може да очаква той отъ хора, които стоятъ вънъ отъ неговата професия и не го разбиратъ достатъчно.

По-вече отъ другъ пжтъ сме изправени прѣдъ една опасностъ, която може да се обърне въ катастрофа за нашия поминъкъ. Това не трѣбва да се допустне, защото то носи смъртъ на лозарството и мизерия за лозаритѣ. Делегатитѣ тази година трѣбва да дойдатъ по многобройни на конгреса; тамъ, кждѣто нѣма дружества, да се основатъ такива и да пратятъ свой делегати. Числото на сдруженитѣ лозари трѣбва да бжде внушително, за да прѣдставлява сила, която да отстоява своитѣ интереси. Това е повтаряно много пжти, и може да изглежда вече банално, но само въ сдружението е днесъ спасението. Мизерията хлопа на вратата на лозаря; отъ него зависи да я допусне или не въ кжщата си.

В. П. Мариновъ.

За подложкитѣ.

Вжпросътъ за подложкитѣ при възобновяването на лозята може да се счита, ако не за приключенъ, то за напжлно разрешенъ. Както науката, така и практиката, малко се занимаватъ вече съ тѣхъ. Това, което е създадено и установено до сега, едвамъ ли ще претжрпи нѣкакво изменение за въ бждаще. И да се получи нѣкоя нова подложка, тя нѣма да донесе нѣкаква промѣна и да измени сегашното положение. Тѣ бѣха предметъ отъ зачалото на възобновлението и презъ

единъ периодъ на дълги години на подробни изучвания и наблюдения въ изпитателнитѣ полета, както и въ широката практика и следъ добититѣ резултати, знае се вече всѣка една подложка какви културни свойства притежава и какво мѣсто и е отредено въ възобновлението. На всѣкаде и въ всѣка страна и при различнитѣ климатически и почвени условия, това сж следнитѣ подложки, които сж влѣзли въ употребление и ще бждатъ и за налрѣдъ: 1) отъ чиститѣ американски видове на първо мѣсто Рюпестрисъ Монтикола или дю Ло, като една подложка универсална и известна на всѣкаде и следъ нея въ ограниченъ размеръ Рипариа Глоаръ или Порталисъ и Берландиери; 2) отъ хибридитѣ америко-американски Рипариа Рюпестриситѣ 101.14, 3306 и 3309, Рипариа Берландиери 420 А, 34 Е М, 157-11, Телеки, Рюпестр. Берландиери 301 А, 219, Рипариа Солонисъ 1616, Рипариа Кордифолия 106-8 и 3) отъ франко-американскитѣ Мурведръ Рюпестрисъ 1202, Арамонъ Рюпестрисъ Ганзенъ № 1, 2 и *Шасла* Берландиери 41 В, и други още нѣколко въ Италия и Испания по малко, освѣнъ горнитѣ подложки, иматъ си и местни произведени, пакъ по сжщитѣ комбинации, които се употребяватъ, но прѣдимство въ всѣко отношение иматъ французкитѣ подложки. Съ тѣзи 15—16 или 20 видове подложки се възобновяватъ всички видове почви, при разнитѣ условия и климати. Едни отъ тѣхъ иматъ по широко употребление, други по ограничено, зависимо отъ тѣхнитѣ свойства и изисквания. Колкото една подложка отговаря за повече и разнообразни почви, тя е повече употребявана, когато едноврѣменно съ това притежава и добри качества въ отношение на отгледването, размножаването и присаждането.

Добри сж и прѣдпочитатъ се онези подложки, които даватъ повече и по-добъръ материалъ при отгледването имъ, които лесно и добре узреватъ при различнитѣ климати и изложения, които лесно се вкореняватъ и присаждатъ, даватъ голѣмъ процентъ на прихванати лози, съ хубава и здрава спойка. Много добри инакъ подложки, малко се развѣждатъ и употребяватъ само защото даватъ малко и слабъ материалъ, или мжно се присаждатъ и даватъ малкъ процентъ или правятъ голѣми надебелявания (бруки). Тукъ вече се явява волята на производителя или пепиниериста, който указва

голъмо влияние въ случая за разпространението на тази или оназа подложка.

Всѣка една подложка споредъ почвитѣ, за които отговаря си има, както се казва, своя „просторъ въ адаптацията“ (aire d'adaptation) или единъ видъ „периметръ“ на когото тя може да разчита. И когато тя притежава и другитѣ изискуеми се качества при размножаването и присаждането нейното бждаще е усигурено. Има освѣнъ това и други фактори, които може да укажатъ влияние за употреблението на една подложка, каквито сж плодородието на присаденитѣ лозя и качеството на гроздето; за тѣхъ обаче редко се държи смѣтка, едно защото мжчно се схваща разликата въ това отношение и друго, защото при нормални условия всички подложки даватъ достатъчно плодородие и доброкачественъ плодъ.

Защо напримеръ подложката Рюпестрисъ Монтикола е толкосъ разпространена въ всички лозарски страни, най-много се отгледва и употребява? — Ето защо, което се отнася и за нашата страна.

1) При отгледването ѝ за материалъ тя дава много и силни пржчки, които при повечето случаи узрѣватъ добрѣ;

2) Лесно се присажда съ почти всички присадници, дава голѣмъ процентъ на прихванати лози съ хубави и здрави спойки (или добра афиниция). Лесно се вкоренява. Лозята виреятъ буйно, сж длготрайни и образуватъ яки и здрави главини;

3) Плодородието ѝ е достатъчно, а често пжти изобилно. Младитѣ лозя до 7-8 год. възраст сж изложени на изрѣсяване въ нѣкои случаи, вследствие голѣмата буйность, но това не е голѣмъ недостаткъ, който може да се избѣгне съ известни средства и подходяща резидба;

4) Не е безъ значение за разпространението на Рюпестрисъ Монтикола и обстоятелството, че той се много лесно разпознава отъ всѣкого, както по листата и пржкитѣ, така и по коренитѣ. Мжчно може да става измама съ този сортъ, защото има такива характеристични признаци, които никого не могатъ да излжжатъ. При купуването на гладки пржчки, тѣзи последнитѣ много добрѣ се различаватъ. А при облагородени и вкоренени лози, неговитѣ корени винаги прави и отвесни, осигуряватъ всѣкиго въ автентичността на подлож-

ката. Когато при другитѣ сортове, признацитѣ не сж толкось осезателни и лесно могатъ да ставатъ измами и грѣшки;

5) Но това което е създадо репутацията на тази подложка и наложило широкото ѝ употребление, то е, че тя вирѣе въ най-разнообразни почви, каквито най-много се срѣщагъ въ мѣстата, засадени съ лозя. Само за богатитѣ, влажнитѣ и силно варовититѣ съ повече отъ 25—30% варь, тя не се препорѣчва. Както въ Бжлгария, така и въ всички лозарски страни и мѣсности, лозята завзематъ обикновено височинитѣ, бжрдата и склоноветѣ, гдето преобладаватъ беднитѣ, сухи, каменисти, чакжлливи или пѣсжчливи и твжрди почви или слабо варовити, за които монтиколата е незаменима подложка, за това тя е най-разпространена на всѣкаде и вжрху нея почиватъ една голѣма частъ отъ възобновенитѣ лозя, не по-малко отъ половината и повече въ нѣкои страни.

Може да се каже, че нѣма друга ютъ сжществующитѣ подложки, въ които да се намиратъ въ едно щастливо съчетание всички изискуеми се качества за една добра подложка въ отношение на адаптацията, афиницията и присажданieto, колкото при Рюпестрисъ Монтикола или дю Ло.

Безсжмнено, въ този широкъ „периметръ“, съ който разполага монтиколата, ще се срещнатъ, може-би, и почви които по добрѣ би отговаряли теоритически напр. за 3309, за 101—14 или 106—8, но възобновлението имъ съ тази подложка нѣма да бжде грешка. Грешка ще бжде, ако тя се постави въ много богата почва, въ влажна или много варовита и тази грешка, особно при последния случай, ще се отрази въ скоро врѣме.

Вжнъ отъ културнитѣ свойства на една подложка, отъ които зависи нейното по голямо или по малко употребление, често пжти се налагатъ и взаимни причини въ това отношение за известни страни или местности. Някжде напр. е разпространена една или друга подложка, не за това че тя е най-добрата или единствената която отговаря за даденитѣ условия, но защото може-би тя се е намерила въ зачалото, тя е развѣдена въ разсадницитѣ, запознали сж я лозаритѣ и сж свикнали съ нея, дала е при това добри резултати и сж останали доволни стопанитѣ. Въ Франция и до сега употребяватъ въ нѣкои местности старата подложка Виала, защото се присажда добре и е плодородна; другаде пжкъ

някакъвъ си Буриску Рюпестрисъ 93—5, който на много място даже не е известенъ; или някои другъ сортъ си е пробилъ пжтъ и т. н. Рипария Глоаръ или Порталисъ която у насъ е почти на изчезване, въ Франция още стои на чело въ каталозитѣ на мнозина пепиниеристи, защото тамъ има лозя въ богата почва изъ полетата и при това се торжтъ лозята. Въ случая голяма роль играе пазаря и рекламата, както и репутацията, която подложката си е създала, а така сжщо и това, което иска се на пепиниериститѣ да произвеждатъ. Но винаги за да се дири и пласира една подложка трябва да е дала добри резултати въ практиката и да е задоволила лозаритѣ.

Въ България първоначално се внесоха прѣзъ течение на нѣколко години, почти всички употребяеми сортове подложки въ Франция, включително и най старитѣ: Солонисъ Рипария, Соважъ, Рюпестрисъ Ганзенъ и Металика и рипараа Рюпестрисъ 101, които скоро се исхвърлиха щомъ се разпространиха по новитѣ подложки. Първитѣ години, когато садението не бѣше свободно и всѣки бѣше длженъ съ торбичка пржстъ да се яви при агронома или специалиста, почти всички сортове, находящи се въ държавнитѣ разсадници или доставени отъ Франция влезоха въ вжзобновлението Пепиниериститѣ бѣха длжни да присаждатъ отъ всички почти видове, които бѣха известни, за да иматъ „чешитѣ“ и да отговарятъ на издаденитѣ отъ агронома свидетелства. Определението на подложкитѣ и „анализата“ на почвата се извършваше съ едно благоговение и страхопочитание, да не би да се направи некая грешка и да се пише някоя подложка не на подходяща почва, както е казано по книгитѣ. Слѣдъ врѣме се виде, че този страхъ е билъ много преувеличенъ; и действително нашитѣ вжзобновени лозя най малко могатъ да се оплачатъ отъ „адаптациони грешки“ за каквито голями аларми сж се дигали отъ разни страни. Изобщо, най старитѣ лозя сж направени отъ много видове подложки и прѣдставляватъ едно разнообразие, че могатъ да послужатъ като опитно поле. Минаха, обаче, години и практиката изтъкна прѣимуществата и достоинствата на едни и недостатжцитѣ и лошитѣ страни на други; лозаритѣ почнаха да дирятъ тѣзи които най добре ги задоволяватъ; въ резултатъ едно пречистване на сортоветѣ и едно намаление на тяхното количество.

Така че отъ десетина сорта, които се употребяваха въ единъ районъ, останаха 3-4 най много 5, отъ които зематъ предимство 2 или 3. И пепиниеристи вместо по 7—8 до 10 сорта работятъ 2—3, даже по единъ, маточникитъ се състоятъ сжщо отъ неколко сорта. а това намаление на подложкитъ опростотворява работата и улеснява възобновлението.

Както казахме, въ скоро време се исхвърлиха Солонисъ 101, Соважъ, Металикъ и Ганзенъ. Всички други подложки се употребяватъ отъ зачало и до сега, една повече, друга по малко, съ изключение на Рипар. & Рюпестрисъ 3309, която отдавна е вече исхвърлена. Тази подложка въ Франция и другитъ страни се ползува съ добро име и едно време бѣше станала, даже на мода и някои рекламджии пепиниеристи беха я нарекли „царь на подложкитъ“. Това влечение обаче мина и 3309 като всѣка подложка си има своето назначение за известни почви но не е такава безъ която да не може, защото се замества отлично съ Монтикола или 101-14, както стана у насъ.

Нека дадемъ едно осветление за причинитъ по които 3309 се изхвърли и бракува.

Още отъ начало, когато почна да се присажда съ нашитъ сортове, забѣлежи се, че 3309 има много лоша афиниция и образува голѣми надебелявания (бруки), и по-късно се виде, че лозята направени отъ нея, най-много просъхваха, прорѣдваха и пропадаха. Ние лично сме наблюдавали въвъ коренищцата слѣдъ откриванието на редоветъ, когато пепиниериститъ въ Ловечъ присаждаха отъ тоя сортъ съсъ сто-тици хиляди, всички лози съсъ шевка, както съсъ гъмза, имаха такиви явни и силни бруки, които личеха отъ далечъ и обръщаха вниманието на всѣкого. Така сжщо и съ другитъ присадници даваше най лошо споени лози. Нѣма съмнение че отъ такива лози, не могатъ да станатъ здрави и трайни лозя, което въ скоро врѣме се констатира на всѣкжде въ България, почнаха да се чуватъ гласове на незадоволство, особно въ Сливенъ, за гдѣто се изнасяше при садената шевка въ Ловечъ.

Най напрѣдъ пепиниериститъ прѣстанаха да го работятъ, защото лозаритъ почнаха да пробиратъ по добрѣ лозитъ и да обръщатъ по голѣмо внимание на спойката и не намираха смѣтка да присаждатъ единъ сортъ, който имъ дава-

ше лози съ бруки, които всеки отхвърляше. Слѣдъ това и специалиститѣ вѣстанаха противъ 3309, когато видеха лошитѣ резултати отъ него, почна да не го иска никой и тогава държавнитѣ разсадници го исхвърлиха, частнитѣ лица не го засаждаха за маточници, отъ странство не се доставяше и така постепенно изчезна съсемъ и ако е останалъ даже нѣкъде, сигуръ го продаватъ не за 3309, а за нѣкой другъ сортъ. Никой, обаче, не трѣбва да съжелява за това; една подложка по-малко нѣма да попречи на възобновението. Рюпестрисъ дю Ло и 101—14 отлично замѣстватъ 3309 и нашето лозарство ни най-малко нѣма да почувствува отъ липсата на тази подложка и да прѣдставлява нѣкакъвъ недостатъкъ.

Сжщо такава е съдбата и на неговия братъ 3306; и той даде лоши резултати при присаждането; лозята му просъхватъ и бързо пропадатъ, което е констатирано отъ анкетата прѣзъ 1914 година въ тази мѣстность, гдѣто тази подложка е разпространена въ по-голѣмъ размѣръ¹⁾. Но и безъ него ще минемъ, защото той се замѣнява съ 1202 и не отговаря за някои специални почви, за каквито друга подложка да нѣма.

Може да се случи нѣколко послѣдователни неуспѣха съ една подложка, дължими на неизвѣстни причини, да доведатъ до едно разочарование и да изгуби тази подложка своето значение. Такъвъ случай има съ Рупариа—Берландиери 420 А въ Ловечъ. Тази подложка, която въвъ Франция и други страни минава за такава, която лесно се присажда и дава добъръ процентъ прихванати лози, въ Ловечъ е дала тѣкмо обратни резултати. Незнаемъ само какъ е въ другитѣ райони у насъ. И по рано, когато прѣчкитѣ се доставяха отъ Франция и подиръ, отъ когато работятъ мѣстенъ материалъ, който въ отношение на зрѣлостта нѣма какво повече да се желае, пепиниериститѣ въ Ловечъ никога не са получавали до бъръ процентъ, когато отъ другитѣ подложки добиватъ напр. 30—32—40%, а често пжти и повече I-во класни лози, отъ 420 А въ Ловечъ ще получатъ 15—20%, а нѣкога и по-малко. Инакъ, добри лози, но малко. И това не е било веднѣжъ или дваждъ, за да се отдаде на нѣкоя фатална случайность, а ви-

1) Докладъ отъ Хр. Кантарджиевъ по анкетиране лозата въ Ст.Загорски окръгъ. „Землѣделски Нарѣдби 1915. бр. 4, 5, 6 и 7,

наги прѣзъ течение на много години и то не у одного или двама, а у всички които сж работили тази подложка; и у тѣхъ се е сложило вече едно убежеение противъ тая подложка и избѣгватъ да я работятъ.

Не е за очудване ако и нѣкой отъ другитѣ употрѣбвани сега подложки у насъ, се изхвърлятъ или най-малко останатъ въ едно много ограничено употрѣбление. Напр. Рипариа & Солонисъ 1616, за която много рѣдко се срѣщатъ типични почви и може да се замени съ 1202 или Ганзенъ № 1. Рипар. & Берландиери] 157—11 и тя сжщо до сега остана много малко извѣстна подложка и може да се мине и безъ нея, като имаме 420 А, 34 ем, Телеки и 41 В. Сжщо е и съ Рюпестр. & Берландиери 301 А и 219. Само Рипариа Кордифолия 106—8 би било желателно да се запази и разпространи повече въ подходящитѣ ѝ почви, защото които са направили лозя отъ този сортъ всички сж доволни по видение и плодородие. Той дава, обаче, тѣнки и слаби прѣчки и не го засаждатъ за отгледвание на материалъ. Ето до колко това условие играе за разпространението на една подложка. Така сжщо зависи много и отъ специалиститѣ кои подложки познаватъ и прѣпорѣчватъ.

Като имаме предъ видъ естеството на почвитѣ, които се срѣщатъ най-много у насъ и това което се произвежда въ държавнитѣ и частни разсадници и обработка отъ пепиниериститѣ, можемъ да си съставимъ една прѣдстава за видоветѣ подложки, които ще се употрѣбватъ у насъ и размѣрѣтъ на тѣхното разпространение. Нѣма да бждемъ далечъ отъ истината, ако покажемъ пропорцията, по която ще бждатъ застъпени различнитѣ подложки въ нашето лозарство за въ бждаще, въ каквото отношение почти са се движили и до сега.

1) Рюпес. Монтикола (дю Ло)	60%
2) Мурведръ & Рюпестрисъ 1202.	15 „
3) Шасла & Берландиери 41 В.	15 „
4) Рипариа & Рюпестрисъ 101—14	6 „
5) Рипариа § Берландиери 420 А, 34 ем, Телеки 3 „	
6) Всички останали	1 „

Монтиколата, която до сега се употрѣбляваше много повече, за напредъ хибридитѣ на Берландиери особно 41 В. ще я заместятъ въ нѣкои почви, които съдържатъ повече варь, гдето тя често пжти ще устоява, но се туряше отначало, понеже нѣмаше по-силни подложки; така сжщо и 1202 ще заеме една частъ отъ мѣстото на Монтиколата, както и 106—8, ако тя се популяризира и развжди повече. Въ всѣки случай това сж горните 4—5 вида подложки, които най-много боравятъ въ възобновлението не само у насъ, но и въ другитѣ лозарски страни, особно Монтикола, 1202, 41 В и 420 А, някъде само вместо 101—14 е разпространенъ повече или еднакво и 3309, както и 3306, заедно съ 1202 застжпенъ е толкозъ и Ганзенъ № 1 или 2 и т. н. вжобще взематъ по-голѣмо участие едно по разнообразно количество подложки, както е въ голѣмитѣ лозарски страни, като Франция, Италия и Испания, гдето и почвеннитѣ, климатическитѣ условия, както и икономическитѣ сж по разнообразни.

Мжчно може да се прави строга разлика, щомъ една почва нѣма нѣкои специални качества, коя подложка ще ѝ дойде най-добрѣ. Наредъ съ Рюпестр. Монтикола наприм. отлично отиватъ въ много мѣста и 1202, 101—14 106—8. Това нѣма да бжде така, обаче, ако почвата е типична за Монтикола: бедна, суха, чакжллива или варовита (25—30%), гдето 1202, 101—14 и 106—8, нѣма да успѣватъ. Но като рязка граница при употрѣблението на подложкитѣ служи размерътъ на варьта, щомъ тя е повече отъ 25—30% опредѣлението на подложката е вече по трудно и лесно може да стане грешка, която да бжде гибелна за лозето.

Може да се каже, че при възобновяването се явява едно сжстезание или една борба между подложкитѣ и всѣка споредъ своитѣ качества или своитѣ преимущества ще заеме мѣстото, което ѝ се пада. А може да се случи, че една подложка да излезе посилна, да даде по добри резултати, да притежава по високи качества и да изгони други отъ употрѣбление и да ги замести.

К. Н. Христовичъ.

Единъ новъ опасенъ неприятелъ по лозата - теления червей. (Elater.)

Отъ всички културни растения, изглежда, че лозата е най-много изложена на нападение и унищожение отъ многобройни неприятели и болести отъ всъкаквъ видъ и произходъ.

Особено, между насѣкомитѣ и нисшитѣ растителни форми-гжитѣ (криптогамитѣ), лозата брой най много и опаснитѣ си неприятели. И, ако не е културния човѣкъ, съ мощната си наука и практика, да води системна и упорита борба противъ тѣзи многобройни неприятели на лозата, то послѣдната отдавна би изчезнала отъ свѣта като културно растение.

Думата ни е въ тази статия за най-новия неприятел на лозата — *жлтия теленъ червей*. Това е, изглежда, ларвата на неопределенъ (споредъ насъ) още видъ брѣмбаръ, отъ сѣмейството на *полскиитѣ ковачи или цѣкачи (Elateridae)*, който още отъ 1920 год. редовно наблюдаваме масово да напада изключително новитѣ присадени американски лози, били на постоянно мѣсто (млади лозя, садове) или въ укоренилищата на селата Калугерово, Згарлий и околността на гр. Парджикъ.

Понеже, за пръвъ пѣтъ наблюдавахме теления червей, да пакости на лозата, то и напразно бѣха усилията ни (отъ началото) да научимъ нѣкои свѣдѣния за него въ чуждата литература, гдѣдо нийде не се срѣща, като неприятелъ на лозата.

Къмъ средата на м. юний т. г. изпратихме на Централния земледѣлски изпитателенъ институтъ въ София нѣколко живи екземпляри желти телени червей, заедно съ проби отъ унищожени отъ тѣхъ лозови леторасти, за да бжде опрѣдѣленъ точно вида на паразита—брѣмбаръ, на когото принадлежатъ горнитѣ личинки, и, още да се укаже най ефикасния начинъ за борба противъ него. Въ писмо № 871 отъ 19 VI т. г. Института ни отговаря следното.

„Изпратенитѣ личинки неприятели на лозовитѣ разсадници и на младитѣ лозя се получиха мъртви и малко смачкани. Тѣ сж на нѣкои брѣмбарѣ отъ сѣмейството Elateridae, наричани ковачи или цѣкачи, а личинкитѣ имѣ телени червей но, на кой видѣ сж, точно не може да се опрѣдѣли. Това врѣдно насекомо, дѣйствително за прѣвъ пѣтъ се наблюдава у насъ, и, ако се разпространи, вѣроятно ще причини голѣми поврѣди по лозята, затова е необходимо още сега, да се узнае пълновъзрастната форма, а сжщо, да се проследи неговата биология и нрави.“

По късно изпратихме нови червей на института, които много мжчно намерихме, защото врѣмето бѣше твърдѣ напреднало и червейтѣ вѣроятно бѣха се изпокрили дълбоко въ земята. И до днесъ, обаче, въпросния Институтъ нищо не ни е писалъ пѣвече, по този червей,

Чрѣзъ слѣдващитѣ по долу редове, ще се опитаме да дадемъ въ кратцѣ, доколкото сме могли да изучимъ върху пострадали лозя и разсадници, живота и нравитѣ на теления червей, служейки си още и съ сходнитѣ описания за сжщия видѣ нисѣкоми отъ френския ентомологъ G. Guénaux въ неговата Entomologie et Parasitologie agricole IV ed. Paris 1922 година.

Прѣзъ м. м. априлъ, май и юнии 1920—21—22 и 23 г. по млади облагогородени американски садове, въ Калугерово Згарлий и укоренилището на Лозарската кооперация „Пазарджишки Памидъ“, въ гр. Пазарджикъ, се забѣлѣзваше кога 20, 30 а понѣкога и 40% отъ лозитѣ съ опустушени лѣтораста. Отначало се мислѣше, че всички тѣзи поврѣди се дължатъ само на извѣстния всѣкому сивѣ червей — *Agrotis*, обаче, при по внимателно и по дълбоко отравяне прѣста около лозичкитѣ, ясно изпѣкваша въ голѣмъ брой, жълтия теленѣ червей. Той е много подвиженѣ, на голѣмина 1.5 до 2 см. съ лѣскаво-люспеста кожа, мжчно се смачква между прѣститѣ, за което се казва и теленѣ червей.

Червея работи изключително подѣ земята, нападайки младия лѣторастъ, излизащѣ отъ калема, но не и този отъ дивата американска подложка. На всѣки повреденѣ лѣторастъ се забѣлѣзва една малка дупка къмъ основата му, която води къмъ вѣтрѣшенѣ каналъ прѣзъ сърдцето на лѣтораста. Този каналъ е изгризанѣ отъ теления червей, гдѣто се крие

денемъ, или при знакъ на опасностъ Изядения изъ вътрѣ лѣторастъ бърже изсхва и умира. И когато лозичката пусне новъ лѣторастъ, теления червей на ново се явява и го изгризва. По такъвъ начинъ, лозичката въ повечето случаи изсхва изцѣло, или пъкъ покарва много кжсно, оставайки за винаги слаба и негодна за посаждане на лозе.

Теления червей е много енергиченъ и лакомъ, и, ако се случи да се наплоди въ голѣмо количество, въ нѣкой лозовъ разсадникъ, или младо лозе, то способенъ е да нанесе много голѣми поврѣди.

Теления червей напада освенъ лозата и всички други култури, а най-вече житнитѣ. Той гризе коренитѣ имъ, пробива още и малки дупки, около основата на самото стѣбло, вслѣдствие на което цѣлото растение умира.

Къмъ края на лѣтото, теления червей се заравя дълбоко въ земята, за да излезе наново на пролѣтъ и да започне своята унищожителна работа. Сиѣпахъ твърди, че на теления червей трѣбвало петъ години врѣме за да се преобърне въ възрастно насекомо. Въ такъвъ случай единъ и сжщи червей може петъ години наредъ, въ едно и сжщо мѣсто, което се използува все за разсадникъ да поврѣжда лозитѣ му.

Възрастната форма на теления червей изглежда да е едно малко, дълго до 1 см. твърдоквило брѣмбарче, съ дълго сплеснато тѣло. Срѣща се навсѣкждѣ изъ полето почти прѣзъ цѣлия лѣтень сезонъ. Характерното у това насекомо е, че може да скача въ въздуха и да пада на краката си, когато е обрнато на гърба си, тъй като краката му сж много кжси и не може да се преобърне безъ скачане. При това си скачане, то издава единъ особенъ звукъ. отъ кждѣто иде и българското му име „цѣкач“.

За сега ние не можемъ да знаемъ, съ кой именно видъ цѣкач — теленъ червей (*Elater*) имаме работа, тъй като въ това семейство (*Elateridae*) имаме много видове цѣкачи, като *El. agriotes (segetes)*, *El. obscurus*, *El. linéatus*, *el. niger* и пр. Това ще се узнае когато се прослѣди най-точно пълната му биология и нрави. Ето защо не можемъ сжщо да прѣпоръчаме никакво ефикасно срѣдство за борба противъ теления червей, освенъ ровене зсмята около лозичкитѣ, събиране и избиване намѣренитѣ червей на самото имъ мѣсто.

Мъркитъ, които се прѣпоржчатъ за борба противъ сивия червей, *agrotis* и пѣсчника (*opatrum sabulosum*), прѣдприети и противъ теления червей, не ще му укажатъ никакво влияние, защото послѣдния не излиза никога на поврхността на земята, а работи винаги скритъ подъ нея. Нека не се изпуска изъ прѣдъ видъ, че теления червей напада само зарититъ лозички или садове, и то, най-вече засаденитъ за вкореняване присадени лози, които много по-дълго врѣме трѣбва да бждатъ зарити.

Теления червей обича най-вече богатитъ рохки пѣсчливи почви, които отъ скоро врѣме сж били обработени, като прѣдпочита винаги облагороденитъ лози съ дебели и тлѣсти лѣторасии, прѣдъ дивитъ кисели американски лози.

Заравянето въ земята, между редоветъ, на дълбочина 5–10 см., стебла отъ картофи, може да послужи за примамка, на множество червей. Италиянеца Тоцати прѣпоржчва третирането почвата нападната отъ телени червеи.

Нашитъ лозарски центрове.

Въ редакцията се получи слѣдното писмо, на което даваме гластность:

Уважаеми Господинъ редакторе,

Въ книжка 9. на сп. „Лозарски прегледъ“ Вие изказвате впечатленията си отъ обиколката, която сте направили т. год. изъ лозята на нѣкои лозарски центрове на страната ни. Но като споменувате за нѣкои села (Драгижево, Мерданя), ново изникнали лозарски центрове, забравили сте, или по-право казано, пропуснали сте да споменете нѣщо и за по-старитъ лозарски центрове, каквито сж Лѣсковецъ, Сухиндолъ, Бѣла черква и др. Може би, тѣ не сж били предметъ на Вашия маршрутъ, или пъкъ не сте счели за нужно да ги посетите. Но както и да е.

Лѣсковецъ по своето лозарство държи рекордъ съ Бѣла черква и Сухиндолъ. ако не стои и по-горѣ отъ тѣхъ. И тукъ има хубави десертни грозда. Това може да се види най-добре на пазаря, който е на края на града ни, отдето ежедневно се товарятъ десетки каруци за гарата десертни

грозда за София и Русе. Така щото на Софийския пазаръ се продава не малко десертно грозде Лясково. И това се продължава отъ средата на августъ до къмъ 20 декемврий, Тукъ на пазаря Вие ще да видите разни сортове резекии, афузь-али, дате Бейрутъ, зейнелъ, фоча, лѣсича опашка, Хамбургски мискетъ и пр. А грозда за вино и тѣ не сж малко.

Има вече подредени лозя само съ десертни грозда. Всички лозя се гледатъ доста добре, защото сега, следъ като вратитѣ на градинаритѣ за Русия и Румжния сж почти затворени, всички лясковчани съ най-голѣмо старание се заловиха за най-рационалното отгледване на лозята, което имъ съставлява едничкия за днесъ поминѣкъ.

Има и добри строго сортирани маточници, които сжщо най-грижливо се отгледватъ. Тѣ сж на такива мѣста, че сж запазени отъ градъ, лишени отъ краста и даватъ узрѣлъ материалъ, защото иматъ южно изложение.

Като Ви съобщавамъ това, моля, имайте добрината да се даде гластность на настоящитѣ ми бележки въ единъ отъ близкитѣ броеве на редактираното отъ Васъ сп. „Лозарски прегледъ“.

Гр. Лясковецъ, 10 декемврий 1923 год.

Съ почитание. Г. Георгиевъ,
членъ на др-во „Съединение“.

Въпроси и отговори.

Въпросъ 1. Тукъ въ село приготвяваме да основемъ лозарско дружество, тъй като лозарството е малко назадъ, а то трѣбва да се създаде, за да даде по-силенъ тласкъ на този народенъ поминъкъ за да се развие по възможностъ по-вече. Като се издължаваме прѣдъ Васъ макаръ и късно, Ви молимъ да ни отговорите чрезъ списанието на слѣднитѣ въпроси :

1-о. Мурведъръ може ли да вирѣе на почва подходяща за 101-14 и

2-о. До лозето си имамъ едно праздно кюше отъ нивата, което неможе съ друго да се използва, освѣнъ съ дрѣвчетата, то какви видове могатъ да вирѣятъ-местото е високо, равно и открито на всички вѣтрове.

Съ поздравъ *Ив. Мариновъ:*

4. XII 1923 год. с. Долно Луковитъ (Орѣховско)

Отговоръ.

1) Мурведъра 1202 може да замѣсти 101-14. Само въ много богатитѣ черноземи има опасностъ отъ буенъ растежъ и изрѣсяване.

2) По втория въпросъ ще трѣбва да се отнесете до агронома специалистъ овощаръ въ вашия районъ.

Въпросъ. 2.

Въ книжка 9 на въпросъ 2 доста добри упжтвания давате, което ми дава поводъ да ви запитамъ :

1. Моето лозе е сжщо бито отъ градъ съ огромни за губи; пржчкитѣ почти всички наранени. Лозето ми е младо, 4 годишно, съ стари гроздя, отъ които около 75%⁰ бѣла-дебела, както ги наричатъ изъ нашия край. Почвата е малко песъклива; понеже есенното торене съ оборски торъ е пропустнато, тъй като лозето е заровено и като толкова младо имали нужда отъ торене напролѣтъ съ чилска силитра, както отговаряте на въпросъ 2, Ако е нужно подобно торене, то моля отговорете чрѣзъ списанието ви точно опрѣдѣления начинъ на работата и врѣме за подобенъ торъ, колко коства кгр. и отъ гдѣ може да се достави.

2. Лозето е заградено съ бодливъ телъ. Какъ мога да се осигуря отъ открадване, което тукъ е обикновено явление.

ние, Отнесохъ се до общинското управление; отъ тамъ ми казаха да събера тельта и напролетъ пакъ да заграждамъ, което е излишна работа.

Съ почитание: Абонатъ.

2 декември 1923 г. с. Бълени.

Отговоръ.

За усиляване на лозето Ви, бито отъ градъ, прѣпочваме и на Васъ да го наторите напролетъ съ чилска силитра, въ размѣръ 20 кгр, на декарь. Чилската силитра ще си доставите отъ „Земледѣлското Дружество, ул. „Хаджи-Димитъръ № 13 София, което я продава по 18 лв. килограма. Наторяването съ силитрата ще направите прѣди отгребването напролетъ, като я прѣснете по повърхността на земята. За по равномерното и разпрѣскване може да я размесите съ пѣськъ. Съ отгребването на лозето тя ще се размѣси въ прѣстѣта и при единъ дѣждъ ще се разтопи и попие отъ земята.

2. По въпроса за оградата на лозята Ви, тая материя се урежда отъ закона за подобрене на земледѣлското производство и опазване полскитѣ имоти, обнародванъ въ държавенъ вестникъ брой 231 отъ 13 януари 1922 год.

Чл. 155. Който умишлено поврежда овощни, черничеви и др. дървета, лозя, гюлове, живи плетища, огради на градини и лозя и въобще предмети, служащи за цѣлитѣ на овощарството и лозарството, се наказва съ глоба отъ 50 до 500 лева и съ затворъ до три мѣсеца.

Чл. 189. Ако злосторниците или стопанитѣ на добитъка сж неизвѣстни или несъстоятелни, опредѣленото обезщетение се изплаща отъ общината, въ която сумата се разхвърля отъ кмета и секретарь-бирника по равно на сѣмейство и се събиратъ и изплащатъ най-късно до 1 мартъ всяка година. Въ градоветѣ обезщетението се изплаща отъ редовния бюджетъ, а при изчерпване на предвидения кредитъ, съ допълнителенъ бюджетъ.

На основание на закона, вие ще трѣбва да декларира-те заедно съ лозето и оградата въ общината. По нататкъ общината ви е длѣжна да поеме грижата за опазването на имота. Вашата община ви дава много интересенъ съвѣтъ да водите оградата всѣка есенъ и напролетъ да я поставяте на

мѣстото. Тази работа прилича на Хитъръ Петровата, който вечеръ скубалъ лука, турялъ го подъ главата си и сутринята наново го посаждалъ.

Въпросъ 3.

Измежду всички извѣстни до сега торове, които служатъ за наторяване на лозята е упомената и пепелъта като торъ, съдържащъ доста елемента „калий“, необходимъ при живота на лозата.

Азъ имамъ доста пепель отъ дървени въглища—джбови и букови, Какъ мога да я употребя за торъ на лозето ми, За уяснение ви съобщавамъ, че съмъ засадилъ едно лозе съ подложка 101/14, а друго—съ бѣдна почва, чисто чакълива—съ Монтикола.

Съ почитъ: *Д. Б. Ранковъ*

28. XI 1923 год. гр. Дупница.

Отговоръ.

По въпроса, които ви интересува е писано въ отдѣла: „Въпроси и отговори“ въ кн- 5-6 отъ тази година.

ХРОНИКА.

Министра на Земледелието и Държавнитѣ имоти, Янаки Молловъ, се е вѣнчалъ на 2 декември т. г. съ госпожица Ружа Ив. Саранова, дъщеря на извѣстния заслужилъ дѣецъ въ земледѣлското поприще, г. Ив Сарановъ.

Въ една срѣща, която нашия редакторъ е ималъ съ г-нъ Министра на Земледѣлието и Държавнитѣ имоти, запитанъ върху причинитѣ за разрешение вноса зв вината послѣдния се е изкавалъ въ следния смисълъ, Специално съ разрешавање вноса на виното Министерския съвѣтъ не

се е занимавалъ. Премахването запрѣщението на вноса е било общо за всички стоки, които не сж отъ необходима потребба. Между тѣхъ попада и виното. Не сж вѣрни слуховетѣ, че това се прави съ цѣль да се внесатъ вина отъ Турция. Митата сж достатъчно високи, за да не страдатъ интереситѣ на лозаритѣ.

Г-нъ Министра изказа очудванато си, че вината сж достигнали такива високи цѣни въ локалитѣ на дребно. Той изказа желанието производителитѣ да намѣрятъ нѣкакъвъ начинъ за сна-

бдяване консуматоритѣ съ вино на достъпни цѣни.

Управителя на Държавния лозовъ и овощенъ разсадникъ въ Ямболъ, Никола Стайковъ, е починалъ скоропостижно на 25 ноември т. г.

Управителя на Държавния лозовъ разсадникъ въ гр. Горна-Орѣховица, г. Г. Сираковъ ни изпраща следното писмо: „Днесъ се получи притурката на брой 9 на сп. „Лозарски Прегледъ“ съ некролога на незаменимия лозарски труженикъ, колега Цвѣтко Певевъ. Неговитѣ цѣнни услуги по всичко на новото лозарство никогато не ще се забравятъ.

Вѣчна му память!“

Една придобивка за лозаритѣ. Созополското лозарско дружество направи постъпки предъ Министерството на финанситѣ, както и съзюа на лозаритѣ отъ своя страна, да се разреши на лозаритѣ тамъ, където нѣма агентури на Българската Народна Банка, да внасятъ акциза направо на държавния бирникъ. Министерството на финанситѣ удовлетвори тази молба, придобивка, която улеснява много лозаритѣ въ по затѣнитѣ краища. Ето и окръжното:

До всички окръжни и околийски акцизн. н-ци и акцизни агенти.

Къмъ 31,270 — 14. XI. н. г.
Въ ония населени мѣста, где-

до нѣма агентури на Българската Народна Банка, а има държавенъ бирникъ, ще се заплаша на тоя послѣдния, вмѣсто на общинския бирникъ Държавния бирникъ ще внася събрания акцизъ и общински налогъ по реда установенъ въ окръжното № 31,270 отъ 14. XI. 923 год. № 32,249.

За Министра:

(п.) Розенталъ.

Съ кн. 10 се приключва осмата годишнина. Тези отъ абонатитѣ, които не сж платили абонамента си, ще получатъ квитанции по пощата, които молимъ да изплатятъ. Станали сж грѣшки съ нѣкои отъ нашитѣ настоятели и лозарски дружества и нашитѣ абонати, платили веднажъ, се подканватъ втори пжтъ. Отъ такива просимъ извинение.

По вноса на вината. Пригответенъ е законопроектъ за запрѣщениа вноса на 160 вида стоки, между които и виното. Това трѣбваше и да се очаква. България, която произвежда достатъчно вина и която финансово се намира много зле, не може да си позволи лукса да внася и чужди вина отвънъ. Вноса се отстранява злѣ както на курса на лева, така и на производия лозаръ, който е застрашенъ отъ външната конкуренция. Законопроектътъ е миналъ на първо четене и скоро ще стане законъ.

Ф О Н Д Ъ

за закрѣпване съюза и повдигане задачитѣ, които той си е задалъ, съюзътъ апелира къмъ лозаритѣ да го подкрѣпятъ.

Прѣносъ отъ кн. 8	15,347,40	лева
М-вото на Земледѣлието и Държав. Имоти	3,500.—	„
Лозар. винар. д-во, с. Сухиндолъ (Севлиев.)	500.—	„
Райко Ив. Компаниевъ, гр. Горня-Орѣховица	20.—	„
Надѣлчо П. Златевъ, гр. Разградъ	10.—	„
Маринъ Митевъ Милковъ, с. Дол. Орѣховица (Горноорѣховско)	20.—	„
Иванъ Куруджиевъ, гр. Ямболъ	40.—	„
Методи х. Янковъ, с. Брѣстовица (Пловдивско)	60.—	„
Петръ Ив. Узуновъ, гр. Сливенъ	20.—	„
Минко Юрдановъ, Варна	29.70	„
Всичко	19,517,40	лева
Показанитѣ суми въ кн. 2 — 1000 лв. + 50 лв. и 40 — 30 лв. = 1080 лв. като невнесени се спадатъ отъ общия сборъ	1,080.—	лева
	<u>18,437,40</u>	лева
Показанитѣ въ кн. 2 въ по-малко 10 лева се изправятъ	10.—	„
Въ кн. 4 общия сборъ погрѣшно е събранъ съ 30 лв. по-малко	30.—	„
А Всичко	<u>18,477.40</u>	„

Спомоществуватели

за 1923 година, които сж събирали и препращали абонаменти въ редакцията :

Алекси Серафимовъ, гр. Ловечъ; Хр. Дрехаровъ, гр. Свищовъ; Лозарско-винарско д-во, с. Сухиндолъ; Илия Галчевъ, гр. Търново; Хар. С. Велевъ, учител с. Брѣстовица (Пловдивско); Кочо Николовъ, с. Хърсово (Мелнишко); Кооперативното лозарско д-во „Лоза“, гр. Ст. Загора; Димитръ В. Ранковъ, гр. Дупница; Славчо Тодоровъ, гр. Бургазъ; Никола Ив. Маневъ, с. Горна Студена (Свищовско); Димитръ П. Малиновъ, с. Перушица (Пловдивско); Кооперативното лозарско д-во „Памидъ“, с. Змѣево (Ст. Загорско); Протоиерей Ив. Н. Кондовъ, гр. Лясковецъ; Александръ Г. Чергарски, с. Рила (Дупнишко); Ив. Н. Поповъ, гр. Ямболъ, Бр. Юрданъ Начеви, с. Долна-Липница (Търновско); Димитръ А. Бакърджиевъ, гр. Свищовъ; Иванъ П. Славковъ, гр. Ловечъ; Петръ Минчевъ, стажантъ Смесения разсадникъ гр. Ямболъ.

СЪДЪРЖАНИЕ

НА ГОДИНА VIII (1923) НА СПИСАНИЕ

„ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“.

I. Лозарство

1. Алкоолизъмъ.

Алкоолизъмъ и въздържане. — *Хр. Цачевъ*, стр. 4.

Лозарство, алкоолизъмъ и въздържане. — *П. Йосифовъ*, стр. 77.

Виното като храна. — *Ж. Фабръ*, стр. 95.

Използуване на гроздето за други произведения, освенъ за вино. — *L. Roos*, стр. 112.

Безалкохолно вино. — *В. П. Мариновъ*, стр. 129.

Науката въ защита на алкоолизма. — *П. Йосифовъ*, стр. 75

2. Ръзидба.

Ръзидбата и значението ѝ за лозята. — *Цв. Пеневъ*, стр. 9.

Презъ кое време да рѣжемъ лозята. — *Цв. Пеневъ*, стр. 15.

Какъ трѣбва да рѣжемъ лозята въ България за да получаваме по-голямъ доходъ. — *Д. Бъчваровъ*, стр. 44.

Основни принципи на ръзитбата. — *Н. Недѣлчевъ*, стр. 716.

Наблюдения на единъ лозаръ. — *П. Тодоровъ*, стр. 2715.

3. Болести по лозята.

Оидиумъ и ранната рѣзитба. — *И. И. Хранковъ*, стр. 119.

Предпазване лозята отъ пероноспората. — *Н. Недѣлчевъ*, стр. 108 и 133.

Оидиумъ. — *Н. Недѣлчевъ*, стр. 139.

Употрѣбяването на сулфокалциевитѣ разтвори въ лозарството. — *К. Н. Христовичъ*, стр. 146.

Срѣдство противъ апоплексията на лозата. — *К. Н. Христовичъ*, стр. 146.

Една опасна за лозарството ни болестъ, оидиумъ. — *Н. Дечевъ*, стр. 197.

4. Ампелография.

Прослава. — *Цв. Пеневъ*, стр. 49.

Фурма. — *Н. Кирмидчи*, стр. 105.

За подложкитѣ — *В. П. Мариновъ*, стр. 269.

5. Закони.

Законопроектъ противъ фалшификацията на вината и другитѣ гроздови произведения, стр. 49.

6. Конгреси и изложби.

Третия лозарски конгресъ, стр. 33.

XI международенъ конгресъ, стр. 147.

По проектираната лозарска изложба въ София. — Цв. Пенева, стр. 173.

7. Неприятели по лозата.

Сивитѣ червей, стр. 83.

Цигарджията. — К. Н. Христовичъ, стр. 103.

Сиврицитѣ, неприятели по лозата, стр. 178.

Теления червей. — К. Н. Христовичъ, стр. 278.

8. Разни.

Потребно ли е професионално образование и професионално съзнание на българскитѣ лозари. — И. И. Хранковъ, стр. 2.

Държавнитѣ оношни разсадници и тѣхното бждаще използване. — И. И. Хранковъ, стр. 11.

Да затегнемъ лозарскитѣ дружества! стр. 65.

Лозарството въ Русенско. — Ил. Христовъ, стр. 67.

Филизене, стр. 113.

Лѣчебното свойство на синия камъкъ, стр. 120.

Кършене. — Н. Недѣлчевъ, стр. 176.

Какво трѣбва да се направи? — Хр. Цачевъ, стр. 161.

Предъ гроздобера, стр. 195.

Съхранението на гроздето — Н. Недѣлчевъ, стр. 215.

Една обиколка въ лозарскитѣ центрове. — Н. Недѣлчевъ, стр. 241.

Да заравяме ли лозята си презъ зимата? Цв. Пенева, стр. 250.

II. Винарство.

Добиване виненъ камъкъ (тиргя) отъ джибритѣ. — К. Н. Христовичъ, стр. 17.

Запазване на изпразненитѣ винарски съдове, стр. 58.

Претакането на червенитѣ вина и цвѣта. — Н. Недѣлчевъ, стр. 71.

Референдумъ върху употреблението на цвеклова захаръ въ винарството. — И. И. Хранковъ, 101.

Произхождение на алкохола. — Илия Цоневъ, стр. 10.

Санитарната контрола на вината. — Ил. Цоневъ, стр. 165.

Приготовление на бѣлитѣ вина. — *Н. Недѣлчевъ*, стр. 213.
Единъ новъ начинъ въ ферментацията. — *П. Иосифовъ*,
стр. 252.

Анализи на грозда отъ тазгодишната реколта. — *Е. Кирмидчи*, стр. 256.

Винарски кооперации.

Нашитѣ винарски кооперации, стр. 144 и 221.

Разни.

За консумацията на виното въ Франция, стр. 70.
По разрѣшаване вноса на вината, ст. 268.

Г-да Лозари и Пепиниеристи!

СТОПАНСТВОТО НА

Петъръ Банковъ, Сливенъ

пуста въ продажба тазигодишнитѣ си произведения:

Отлични гладки и облагородени американски лози отъ всички видове подложки съ разни винени и десертни грозда.

ОБЛАГОРОДЕНИ ДРЪВЧЕТА:

круши разни на подложка. круша и дюля, дюли на дюла, череша на мохалебка, зарзали и каисии на слива, праскова на слива и др.

Съ почитание:

Петъръ Банковъ.